

---

*Juridiskā komiteja
Priekšsēdētājs*

3.4.2019

Pavel Svoboda
Juridiskās komitejas
priekšsēdētājam
BRISELĒ

Temats: Atzinums par juridisko pamatu priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko vairākus tiesību aktus, kuros paredzēta regulatīvās kontroles procedūras izmantošana, pielāgo Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. pantam (COM(2016)0799 – 2016/0400(COD))

Godātais priekšsēdētāj!

Ņemot vērā pagaidu vienošanos, kuru panāca 2019. gada 12. februārī iestāžu sarunās par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko vairākus tiesību aktus, kuros paredzēta regulatīvās kontroles procedūras izmantošana, pielāgo Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. un 291. pantam (2016/0400(COD)), (“Priekšlikums”, kurš satur vienošanos par juridiskā pamata izmaiņām, kas izriet no visu pušu piekrišanas Priekšlikuma sadalīšanai), Juridiskās komitejas koordinatori 2019. gada 18. februārī nolēma sniegt atzinumu saskaņā ar Reglamenta 39. panta 3. punktu par priekšlikuma sadalīšanas rezultātā radušos divu daļu juridisko pamatu atbilstību. Pagaidu vienošanos Pastāvīgo pārstāvju komiteja apstiprināja 2019. gada 27. februārī un Juridiskā komiteja — 2019. gada 4. martā. Minēto sadalīšanu pēc tam — 2019. gada 7. martā — apstiprināja Priekšsēdētāju konference.

I - Vispārīga informācija

Ar 5.a pantu Padomes Lēmumā 1999/468/EK, kuru grozīja ar Padomes Lēmumu 2006/512/EK (“Komitoloģijas lēmums”), ir noteikta tā dēvētā regulatīvā kontroles procedūra (RKP). 2008. un 2009. gadā saskaņā ar šo regulatīvo kontroles procedūru tika pieņemti vairāki instrumenti („salāgošana ar RKP”)¹. Stājoties spēkā Lisabonas līgumam un ņemot

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1137/2008, ar ko vairākus instrumentus, kuriem piemēro Līguma 251. pantā noteikto procedūru, pielāgo Padomes Lēmumam 1999/468/EK attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru – Pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai – pirmā daļa, OV L

vērā jauno tiesisko regulējumu, kas ir izveidots ar LESD 290. un 291. pantu, Komitoloģijas lēmums bija jāpārskata. Taču Regulā Nr. (ES) 182/2011 (“Komitoloģijas regula”), kuru šajā nolūkā pieņēma, pamatojoties uz LESD 291. panta 3. punktu, Komitoloģijas lēmuma 5.a pantu, ar kuru izveido RKP, apzināti no tās darbības jomas izslēdza. Tādēļ 5.a pants bija uz laiku jā saglabā spēkā, jo piemērojamajos aktos uz šo pantu bija sniegtas atsauces. No vienas puses, attiecīgais tiesību aktu kopums ir jāsalāgo, kā tas ir prasīts Lisabonas līgumā, lai nodrošinātu juridisko noteiktību. Šajā nolūkā Komisija 2013. gadā ierosināja pabeigt salāgošanu ar trim plašiem priekšlikumiem (t. s. Kopotajiem priekšlikumiem), kurus Parlaments pieņēma pirmajā lasījumā 2014. gada februārī, pamatojoties uz Juridiskās komitejas ziņojumiem. Tomēr Komisija šos priekšlikumus atsauc, jo Padomē nespēja rast risinājumu.

Pēc tam, kad stājās spēkā jaunais 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu, 2016. gada decembrī Komisija nāca klajā ar diviem jauniem priekšlikumiem par tiesību aktu salāgošanu: viens attiecās uz tiesību aktu dokumentiem tiesiskuma jomā² un otrs — uz pārējām politikas jomām (Priekšlikums, aptver 168 tiesību aktus).

Priekšlikuma paskaidrojuma rakstā sadaļā par juridiskā pamata izvēli Komisija precizēja, ka „Šis priekšlikums ir balstīts uz visu grozīto pamataktu juridiskajiem pamatiem”. Tas nozīmē, ka Līguma normas, kas ir uzskatāmas par Komisijas priekšlikuma juridiskajiem pamatiem, atbilst visiem Līguma noteikumiem, kas ir iekļauti minēto 168 tiesību aktu attiecīgajos juridiskajos pamatos. Līdz ar to Komisijas priekšā liktie juridiskie pamati bija: Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 33. pants, 43. panta 2. punkts, 53. panta 1. punkts, 62. pants, 64. panta 2. punkts, 91. pants, 100. panta 2. punkts, 114. pants, 153. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 168. panta 4. punkta a) apakšpunkts, 168. panta 4. punkta b) apakšpunkts, 172. pants, 192. panta 1. punkts, 207. pants, 214. panta 3. punkts un 338. panta 1. punkts. Komisija papildus tam paskaidrojuma rakstā nepārprotami izteicās, ka “Šī iniciatīva attiecas tikai un vienīgi uz Savienības līmenī piemērojamām procedūrām saistībā ar aktu pieņemšanu, pamatojoties uz piešķirtajām pilnvarām.”

Komisijas pieeja attiecībā uz juridiskajiem pamatiem bija tāda pati, kāda tika izmantota, salāgojot ar RKP, un 2013. gada Kopotajos priekšlikumos paustajai pieejai.

Trīs iestāžu sarunu dalībnieki dialogā 2019. gada 12. februārī vienojās sadalīt Kopoto priekšlikumu un slēdza sarunas par 64 tiesību aktiem, uz kuriem tas attiecas. Viņi papildus tam vienojās, ka sarunas par atlikušajiem 104 tiesību aktiem turpināsies arī nākamajā sasaukumā.

311, 21.11.2008., 1. lpp., Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regula (EK) Nr. 219/2009, ar ko, ievērojot Līguma 251. pantā minēto procedūru, vairākus instrumentus pielāgo Padomes Lēmumam 1999/468/EK attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru – Pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai – otrā daļa, OV L 87, 31.3.2009., 109. lpp., Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1103/2008, ar ko groza dažus tiesību aktus, kuriem piemēro Līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pielāgotu tos Padomes Lēmumam 1999/468/EK, attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru – Pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai – Trešā daļa, OV L 304, 14.11.2008., 80. lpp.

² Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko vairākus tiesību aktus tiesiskuma jomā, kuros paredzēta regulatīvās kontroles procedūras izmantošana, pielāgo Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantam (2016/0399(COD)).

Pēc minētās sadalīšanas tika panākta vienošanās, ka Līguma normas, kas ir uzskatāmas par tās Priekšlikuma daļas juridiskajiem pamatiem, par kuru vienojās vispirms, atbilstu Līguma normām, kas ir iekļautas to 64 tiesību aktu attiecīgajos juridiskajos pamatos, uz kuriem attiecas minētā daļa, un tādējādi Līguma normas, kas ir uzskatāmas par tās priekšlikuma atlikušās daļas juridisko pamatu, par kuru vienošanās panākta nav, atbilstu Līguma normām, kas ir iekļautas to 104 tiesību aktu juridiskajos pamatos, uz kuriem attiecas minētā daļa.

Tās Komisijas priekšlikuma daļas juridiskie pamati attiecībā uz 64 tiesību aktiem, par kuru iestāžu sarunās 2019. gada 12. februārī bija panākta vienošanās, ir: LESD 33. pants, 43. panta 2. punkts, 53. panta 1. punkts, 62. pants, 91. pants, 100. panta 2. punkts, 114. pants, 153. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 168. panta 4. punkta b) apakšpunkts, 172. pants, 192. panta 1. punkts, 207. panta 2. punkts, 214. panta 3. punkts un 338. panta 1. punkts. Salīdzinājumā ar sākotnējo Komisijas priekšlikumu LESD 64. panta 2. punkts un 168. panta 4. punkta a) punkts iekļauts nav, jo tie ir uzskatāmi par to tiesību aktu juridiskajiem pamatiem, kas šajā pirmajā daļā neietilpst.

Komisijas priekšlikuma daļa, par kuru vienošanās panākta netika un kas aptvēra atlikušos 104 tiesību aktus, būtu jāpamato ar Līguma normām, kas atbilst to attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem, proti: LESD 43. panta 2. punktu, 53. panta 1. punktu, 62. pantu, 91. pantu, 100. panta 2. punktu, 114. pantu, 153. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 168. panta 4. punkta a) apakšpunktu, 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu, 192. panta 1. punktu un 338. panta 1. punktu. Jāatzīmē, ka LESD 64. panta 2. punkts neatbilst nevienam no 104 atlikušajiem tiesību aktiem, un tā sākotnējā iekļaušana priekšlikumā bija kļūdaina.

II — Attiecīgie Līguma panti

Turpmāk tekstā iekļautie panti ir uzskatāmi par tās Komisijas priekšlikuma pirmās daļas juridiskajiem pamatiem, par kuru iestādes likumdevējas vienojās un kas aptver 64 tiesību aktus.

LESD 33. pants, kas atrodas nodaļā par muitas sadarbību, ir formulēts šādi:

“33. pants

(bijušais EKL 135. pants)

Līgumu piemērošanas jomā Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru veic pasākumus, lai stiprinātu sadarbību starp dalībvalstu muitām, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju.”

LESD 43. panta 2. punktā, kas atrodas III sadaļā par lauksaimniecību un zivsaimniecību, ir formulēts šādi:

“43. panta 2. punkts

(bijušais EKL 37. pants)

(...) 2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, kas paredzēta 40. panta 1. punktā, kā arī citus noteikumus, kas vajadzīgi kopējās lauksaimniecības politikas un kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanai.(..)”

LESD 53. panta 1. punkts, kas atrodas sadaļas par personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti nodaļā par iedibinājumiem, ir formulēts šādi:

“53. panta 1. punkts

(bijušais EKL 47. pants)

1. Lai personām būtu vieglāk sākt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņem direktīvas, kas nosaka diplomu, apliecību un citu oficiālu kvalifikācijas apliecinājuma dokumentu savstarpēju atzīšanu, kā arī normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordināciju dalībvalstīs saistībā ar darbību sākšanu un izvēršanu kā pašnodarbinātām personām.(..)”

LESD 62. pants, kas atrodas sadaļas par personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti nodaļā par pakalpojumiem, ir formulēts šādi:

“62. pants

(bijušais EKL 55. pants)

Šā Līguma 51. līdz 54. pants attiecas uz visiem šajā nodaļā izskatītajiem jautājumiem.”

LESD 91. pants, kas atrodas sadaļā par transportu, ir formulēts šādi:

“91. pants

(bijušais EKL 71. pants)

1. Lai īstenotu 90. pantu, kā arī ievērojot transporta nozares īpatnības, Padome pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka:

- a) kopīgus noteikumus, ko piemēro starptautiskiem pārvadājumiem uz kādu dalībvalsti vai no tās, vai cauri vienai vai vairākām dalībvalstīm;*
- b) nosacījumus, ar kādiem pārvadātāji, kas nav attiecīgās dalībvalsts rezidenti, tajā drīkst sniegt pārvadāšanas pakalpojumus;*
- c) pasākumus, kas pastiprina transporta drošību;*
- d) citus attiecīgus noteikumus.*

2. Paredzot 1. punktā minētos pasākumus, ņem vērā gadījumus, kuros to piemērošana varētu nopietni ietekmēt dzīves līmeni un nodarbinātību atsevišķos reģionos, kā arī transportlīdzekļu ekspluatāciju.”

100. panta 2. punkts, kas arī atrodas sadaļā par transportu, ir formulēts šādi:

“100. panta 2. punkts

(bijušais EKL 80. pants)

(..) 2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var pieņemt attiecīgus noteikumus par jūras transportu un gaisa transportu. Tie pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.”

114. pants, kas atrodas nodaļā par tiesību aktu tuvināšanu, ir formulēts šādi:

“114. pants

(bijušais EKL 95. pants)

1. Ja vien Līgumi neparedz ko citu, turpmāk izklāstītos noteikumus piemēro, lai sasniegtu 26. pantā noteiktos mērķus. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju paredz pasākumus, lai tuvinātu dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro fiskāliem noteikumiem, kā arī noteikumiem, kas saistīti ar personu brīvu pārvietošanos vai nodarbinātu personu tiesībām un interesēm.

3. Šā panta 1. punktā paredzētajos priekšlikumos, kas attiecas uz veselības aizsardzību, drošību, vides aizsardzību un patērētāju tiesību aizsardzību, Komisija par galveno uzskata augstu aizsardzības līmeni, īpašu uzmanību pievēršot visiem atklājumiem, kas pamatojas uz zinātnes faktiem. Saskaņā ar attiecīgām pilnvarām arī Eiropas Parlaments un Padome tiecas sasniegt šo mērķi.

4. Ja pēc tam, kad Eiropas Parlaments un Padome, tikai Padome vai Komisija ir noteikusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus 36. pantā minēto būtisko iemeslu dēļ vai nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi, tā dara Komisijai zināmus šos noteikumus, kā arī pamatojumu to atstāšanai spēkā.

5. Turklāt, neskarot 4. punktu, ja pēc tam, kad Eiropas Parlaments un Padome, tikai Padome vai Komisija ir noteikusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata, ka tai jāievieš savi noteikumi, kas pamatojas uz jauniem zinātnes datiem vides vai darba vides aizsardzības jomā un ir saistīti ar īpašu problēmu, kas šai dalībvalstij radusies pēc saskaņošanas pasākuma paredzēšanas, tā dara Komisijai zināmus plānotos noteikumus, kā arī pamatojumu to ieviešanai.

6. Komisija sešos mēnešos pēc 4. un 5. punktā minētās paziņošanas apstiprina vai noraida attiecīgos valsts noteikumus, iepriekš pārbaudot, vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

Ja šajā laikā Komisija lēmumu nav pieņēmusi, 4. un 5. punktā minētos valsts noteikumus uzskata par apstiprinātiem.

Komisija var informēt attiecīgo dalībvalsti, ka šajā punktā minēto laiku var vēl pagarināt uz laiku līdz sešiem mēnešiem, ja to attaisno jautājuma sarežģītība un cilvēku veselība netiek apdraudēta.

7. Ja saskaņā ar 6. punktu dalībvalstij ļauj atstāt spēkā vai ieviest savus noteikumus, atkāpjoties no saskaņošanas pasākuma, Komisija tūlīt pārliedzinās, vai ir jāiesaka pielāgošanās šim pasākumam.

8. Ja kāda dalībvalsts norāda uz kādu īpašu veselības aizsardzības problēmu jomā, kur iepriekš noteikti saskaņošanas pasākumi, tā vērš uz to Komisijas uzmanību, un Komisija tūlīt pārliedzinās, vai ir jāierosina Padomei attiecīgi pasākumi.

9. Atkāpjoties no 258. un 259. pantā minētās procedūras, Komisija un jebkura dalībvalsts var tieši griezties Eiropas Savienības Tiesā, ja uzskata, ka cita dalībvalsts nepareizi īsteno šā panta piešķirtās pilnvaras.

10. Iepriekš minētajos saskaņošanas pasākumos vajadzības gadījumā paredz drošības klauzulu, kas ļauj dalībvalstīm viena vai vairāku 36. pantā minētu un ar ekonomiku nesaistītu iemeslu dēļ veikt provizoriskus pasākumus, attiecībā uz kuriem kontroli īsteno Savienība.”

153. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kas atrodas sadaļā par sociālo politiku, ir formulēts šādi [precizējums pievienots]:

“153. panta 2. punkta b) apakšpunkts

(bijušais EKL 137. pants)

(..) 2. Šajā nolūkā [t. i., 151. panta mērķu sasniegšanai, izmantojot ES atbalstu, ar ko papildina dalībvalstu darbību jomās, kas ir uzskaitītas 1. punktā], Eiropas Parlaments un Padome:

a) (...)

b) šā panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā minētajās jomās ar direktīvām noteikt minimālās prasības, kas pakāpeniski jāievieš, ievērojot nosacījumus un tehniskos noteikumus katrā dalībvalstī. Ar šādām direktīvām vairās uzlikt tādus administratīvus, finansiālus un juridiskus ierobežojumus, kas traucētu veidoties un attīstīties mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.(..)”

168. panta 4. punkta b) apakšpunkts, kas atrodas sadaļā, kurā ir reglamentēta sabiedrības veselība, ir formulēts šādi:

“168. panta 4. punkta b) apakšpunkts

(bijušais EKL 152. pants)

(..) 4. *Atkāpjoties no 2. panta 5. punkta un 6. panta a) apakšpunkta, un saskaņā ar 4. panta 2. punkta k) apakšpunktu, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, veicina šajā pantā minēto mērķu sasniegšanu, lai ievērotu kopīgos drošības apsvērumus, paredzot:*

a) (...)

b) *veterinārijas un fitosanitārijas pasākumus, kuru tiešais mērķis ir sabiedrības veselības aizsardzība; (...)*”

172. pants, kas atrodas sadaļā par Eiropas komunikāciju tīklu izveidi un attīstību, ir formulēts šādi:

“172. pants

(bijušais EKL 156. pants)

Šā Līguma 171. panta 1. punktā minētās pamatnostādnes un citus pasākumus pieņem Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju.

Par pamatnostādnēm un projektiem, kas rada kopēju ieinteresētību un attiecas uz kādas dalībvalsts teritoriju, jāsaņem attiecīgās dalībvalsts piekrišana.”

192. panta 1. punkts, kas atrodas XX sadaļā par vidi, ir formulēts šādi:

“192. pants

(bijušais EKL 175. pants)

1. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju pieņem lēmumu par to, kā jārīkojas Savienībai, lai sasniegtu 191. pantā minētos mērķus. (...)”

207. pants, kas atrodas sadaļā par kopējo tirdzniecības politiku, ir formulēts šādi:

“207. pants

(bijušais EKL 133. pants)

1. Kopējas tirdzniecības politikas pamatā ir vienādi principi, jo īpaši attiecībā uz pārmaiņām tarifu likmēs, uz tarifu un tirdzniecības nolīgumu slēgšanu saistībā ar preču un pakalpojumu tirdzniecību un intelektuālā īpašuma komerciālajiem aspektiem, uz ārvalstu tiešajiem

ieguldījumiem, uz liberalizācijas pasākumu, eksporta politikas un tirdzniecības aizsardzības pasākumu vienādošanu, tostarp to pasākumu, ko veic dempinga vai subsīdiju gadījumā. Kopējo tirdzniecības politiku īsteno, ievērojot Savienības ārējās darbības principus un mērķus.

2. Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, paredz pasākumus, kas nosaka kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu.

3. Ja ir nepieciešams apspriest un noslēgt nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, piemēro 218. pantu, ievērojot šā panta īpašos noteikumus. Komisija sniedz ieteikumus Padomei, kas pilnvaro Komisiju sākt vajadzīgās sarunas. Padome un Komisija atbild par to, ka tiek nodrošināta apspriesto nolīgumu saderība ar Savienības iekšējo politiku un noteikumiem.

Komisija risina šīs sarunas, apspriežoties ar īpašu komiteju, ko ieceļ Padome, lai tā palīdzētu Komisijai veikt šo uzdevumu, un ievērojot norādes, ko Padome var tai izdot. Komisija īpašajai komitejai un Eiropas Parlamentam regulāri ziņo par sarunu norisi.

4. Attiecībā uz 3. punktā minēto nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Attiecībā uz nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu pakalpojumu tirdzniecības jomā, attiecībā uz intelektuālā īpašuma komerciālajiem aspektiem, kā arī uz ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem, Padome pieņem lēmumu vienprātīgi, ja šādos nolīgumos paredzēti noteikumi, ar kuriem saistītu iekšēju noteikumu pieņemšanai ir vajadzīga vienprātība.

Padome vienprātīgi pieņem lēmumu arī par nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu:

a) kultūras un audiovizuālo pakalpojumu tirdzniecības jomā, ja šie nolīgumi draud ierobežot Savienības kultūru un valodu daudzveidību;

b) sociālo, izglītības un veselības aprūpes pakalpojumu jomā, ja šie nolīgumi draud radīt nopietnus traucējumus šādu pakalpojumu organizācijai valstī un kaitē dalībvalstu spējai nodrošināt šo pakalpojumu sniegšanu.

5. Uz starptautisku nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu transporta jomā attiecas trešās daļas VI sadaļa un 218. pants.

6. Šajā pantā paredzētās kompetences īstenošana kopējās tirdzniecības politikas jomā neietekmē Savienības un dalībvalstu kompetences savstarpējo dalījumu, un tās dēļ nav jāveic dalībvalstu normatīvo aktu saskaņošana, ja Līgumi tādu saskaņošanu neparedz.”

214. panta 3. punkts, kas atrodas nodaļā par humāno palīdzību, ir formulēts šādi:

“214. panta 3. punkts

(..) 3. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz pasākumus, kas nosaka Savienības humānās palīdzības pasākumu īstenošanu.(..)”

338. panta 1. punkts, kas atrodas LESD septītajā daļā par vispārīgiem un nobeiguma noteikumiem, ir formulēts šādi:

“338. pants

(bijušais EKL 285. pants)

1. Neskarot 5. pantu Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru paredz statistikas izveides pasākumus, ja tie vajadzīgi Savienības darbībā(..)”

III - Judikatūra attiecībā uz juridisko pamatu

Ar Tiesas judikatūru ir iedibināts, ka „*Kopienas tiesību akta juridiskā pamata izvēle ir jābalsta uz objektīviem faktoriem, kurus Tiesa var pārbaudīt, — tostarp uz tiesību akta mērķi un saturu*”³. Tāpēc nepareiza juridiskā pamata izvēle var kalpot par iemeslu attiecīgā akta atcelšanai.

Ja ir vairāki juridiskie pamati, ir jākonstatē, vai priekšlikums ir tāds,

1. ar kuru ir paredzēts sasniegt vairākus mērķus, vai tāds, kuram ir vairāki elementi, no kuriem viens ir uzskatāms par galveno vai dominējošo mērķi vai elementu, kamēr pārējie ir tikai pakārtoti, vai
2. ar kuru vienlaicīgi īsteno vairākus mērķus vai kuru veido vairāki savstarpēji saistīti elementi, no kuriem neviens nav otršķirīgs vai netiešs salīdzinājumā ar citu.

Saskaņā ar Tiesas judikatūru pirmajā gadījumā tiesību aktam ir jābūt balstītam tikai uz vienu juridisko pamatu, t. i., uz to, kas ir vajadzīgs no galvenā vai dominējošā mērķa vai elementa viedokļa, savukārt otrajā gadījumā tiesību akts var tikt balstīts uz dažādiem attiecīgiem juridiskajiem pamatiem.⁴

Lai gan juridiskā pamata izvēlei principā nevajadzētu būt atkarīgai no tā, kāds juridiskais pamats ir bijis iepriekšējiem tiesību aktiem, saskaņā ar iedibināto judikatūru tiesību akta juridiskais pamats ir jānosaka, ņemot vērā nevis juridisko pamatu, kurš ir izmantots citu ES tiesību aktu pieņemšanai, bet gan konkrētā tiesību akta mērķi un saturu, kaut arī noteiktos gadījumos minētajiem citiem tiesību aktiem var būt līdzīgas iezīmes. Taču, ja tiesību akts ir paredzēts tikai kā cita tiesību akta papildinājums vai labojums, nemainot tā sākotnējo mērķi, ES likumdevējiem ir pilnīgas tiesības konkrētā tiesību aktu balstīt uz pirmā tiesību akta juridisko pamatu.⁵

IV. Priekšlikuma mērķis un saturs

Ar Lisabonas līgumu tika ieviesti deleģētie un īstenošanas akti, tostarp tika skaidri noteikts nošķirums starp tiem (attiecīgi LESD 290. un 291. pants). Ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanās spēkā, vairāki tiesību akti, kuri bija pieņemti pirms minētā līguma stāšanās spēkā un kuros bija iekļauta atsauce uz regulatīvo kontroles procedūru (RKP), joprojām ir jāpielāgo, ņemot vērā LESD 290. un 291. pantu.

Priekšlikums, kā norādīts iepriekš, satur tiesību aktus, kas ir iekļauti trijos tiesību aktu salāgošanas priekšlikumos, kurus Komisija pieņēma 2013. gadā, un tiesību aktu, uz kuru 2013. gada priekšlikums neattiecas, bet kurš ir jāsalāgo un kurš ir pievienots šim priekšlikumam. Tajā nebija iekļauti tiesību akti, attiecībā uz kuriem starplaikā tika izstrādāti atsevišķi tiesību aktu priekšlikumi.

Priekšlikumā izvēlētā likumdošanas pieeja paredz grozīt katru attiecīgo tiesību aktu.

³ Spriedums lietā C-45/86 *Komisija/Padome* (Vispārējās tarifa preferences), *Recueil* 1987, 1439. lpp., 5. punkts; Spriedums lietā C-440/05 *Komisija/Padome*, Krājums 2007, I-9097. lpp.; Spriedums lietā C-411/06, *Komisija/Parlaments un Padome*, Krājums 2009, I-7585. lpp.

⁴ Sk. iepriekšējo atsauci uz lietu C-411/06, 46. un 47. punkts.

⁵ 2018. gada 21. jūnija spriedumu lietā C-5/16 *Polija/Parlaments un Padome*, EU:C:2018:483, 49. punkts un 69. punkts, un tekstā izmantotā judikatūra.

Konkrētāk runājot, — ir citā redakcijā izteikta norma, kas satur būtisku pilnvarojumu attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru, — saskaņā ar to standarta klauzulu formulējumu, par kurām ir panākta vienošanās un kuras izmanto pantos, ar kuriem deleģē pilnvaras. Katrā aktā iekļauj standarta pantu par deleģēšanas izmantošanu un svītro atsauces uz RKP. Dažos gadījumos likumdevējas iestādes nolēma, ka nav nepieciešams piešķirt pilnvaras, un pietika ar RKP svītrošanu.

Saskaņā ar paskaidrojuma rakstā teikto tas “*attiecas tikai un vienīgi uz Savienības līmenī piemērojamām procedūrām saistībā ar aktu pieņemšanu, pamatojoties uz piešķirtajām pilnvarām*”.

Pielāgojumi un grozījumi, kas ir izdarāmi, pamatojoties uz priekšlikumu, attiecas tikai uz Savienības līmenī veiktām procedūrām, un tādēļ tie nav atkarīgi no pasākumiem, kurus dalībvalstis veic, priekšlikumu transponējot savās tiesībās. Līdz ar to direktīvu gadījumā dalībvalstīm tie jātransponē nav.

V - Atbilstošā juridiskā pamata noteikšana

Būtībā tas, ka attiecīgo priekšlikumu balsta uz visu grozīto tiesību aktu juridiskajiem pamatiem, no juridiskā viedokļa par problemātisku uzskatāms nav.

Tomēr, kā pareizi ir norādījis Juridiskais dienests, daži no aplūkojamajiem tiesību aktiem ir direktīvas, savukārt konkrētais Komisijas priekšlikums paredz pieņemt regulu. Jo īpaši LESD 53. panta 1. punkts un 153. panta 2. punkts, kas ir uzskatāmi par diviem tās Priekšlikuma daļas juridiskajiem pamatiem, par kuru ir panākta vienošanās, paredz Parlamentam un Padomei tiesības pieņemt direktīvas, nevis regulas.

Kā izriet no Komisijas sākotnējās juridiskā pamata izvēles un iepriekš izklāstītā priekšlikuma mērķa un satura, tā mērķis nav grozīt tiesību aktus parastā nozīmē. Gluži pretēji, tas tiek izstrādāts, lai tiesību aktus, kuros ir minēta regulatīvā kontroles procedūra, salāgotu ar normatīvo regulējumu, ko ievieša ar Lisabonas līgumu. Tas no dalībvalstu puses nekādu transponēšanu neparedz.

Piedevām ir jāatzīmē, ka Komisijas pieeja attiecībā uz juridisko pamatu bija tāda pati kā pieeja, kas tika izmantota, salāgojot ar RKP, un 2013. gada Kopotajos priekšlikumos paustā pieeja.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tādēļ ir pareizi, ka saskaņā ar šo regulu tiks grozītas vairākas direktīvas, ievērojot iepriekš noteiktās robežas.

VI - Secinājums un ieteikums

Ņemot vērā iepriekš veikto analīzi, LESD 33. pants, 43. panta 2. punkts, 53. panta 1. punkts, 62. pants, 91. pants, 100. panta 2. punkts, 114. pants, 153. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 168. panta 4. punkta b) apakšpunkts, 172. pants, 192. panta 1. punkts, 207. panta 2. punkts, 214. panta 3. punkts un 338. panta 1. punkts ir uzskatāmi par pareizajiem pagaidu vienošanās juridiskajiem pamatiem.

Tajā pat laikā LESD 43. panta 2. punkts, 53. panta 1. punkts, 62. pants, 91. pants, 100. panta 2. punkts, 114. pants, 153. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 168. panta 4. punkta a) apakšpunkts, 168. panta 4. punkta b) apakšpunkts, 192. panta 1. punkts un 338. panta 1. punkts ir uzskatāmi par tās Priekšlikuma otrās daļas atbilstīgajiem juridiskajiem pamatiem, kura Parlamentam ir jāpieņem kā nostāja pirmajā lasījumā.

Juridiskā komiteja 2019. gada 1. aprīļa sanāsmē ar 14 balsīm “par” vienprātīgi⁶ attiecīgi nolēma Jums ieteikt, ka, ņemot vērā Priekšlikuma sadalīšanu, iepriekšuzskaitītās normas ir uzskatāmas par pagaidu vienošanās juridiskajiem pamatiem, kā tas ir ierosināts dokumentā, kuru kopīgi pieņēma Pastāvīgo pārstāvju komiteja 2019. gada 27. februārī un ko Parlamenta Juridiskā komiteja apstiprināja 2019. gada 4. martā, un par Parlamenta nostājas pirmajā lasījumā juridiskajiem pamatiem attiecībā uz Priekšlikuma otrās daļas atlikušajiem 104 tiesību aktiem.

Ar cieņu

Pavel Svoboda

---

⁶ Galīgajā balsošanā piedalījās: *Pavel Svoboda* (priekšsēdētājs), *Jean-Marie Cavada* (priekšsēdētāja vietnieks), *Mady Delvaux* (priekšsēdētāja vietniece), *Max Andersson*, *Marie-Christine Boutonnet*, *Pascal Durand*, *Sajjad Karim*, *Sylvia-Yvonne Kaufmann*, *Julia Reda*, *Evelyn Regner*, *Virginie Rozière*, *József Szájer*, *Julie Ward*, *Tadeusz Zwiefka*, *Mylène Troszczynski* (*Gilles Lebreton* aizstājēja saskaņā ar Reglamenta 200. panta 2. punktu)